

AO cie-VROM over Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Inbreng SP

De kwaliteit van het Nederlandse oppervlaktewater is nog steeds niet in orde. Dat ligt in belangrijke mate aan Nederland zelf, maar deels ook aan activiteiten in Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, België en Luxemburg in de bovenstroomse delen van Rijn, Maas, Schelde en Eems. De Kaderrichtlijn Water dwingt de lidstaten van de EU om de kwaliteit van watersystemen te verbeteren en verbiedt het afschuiven van problemen naar benedenstroomse landen.

Nederland heeft als benedenstrooms land bij uitstek belang bij een goede naleving van de Kader Richtlijn Water (KRW). Dus moeten we niet zelf gaan sjoemelen, omdat de burens dat ook doen. Het Besluit Kwaliteitseisen Monitoring Water (BKMW) lijkt toch te kiezen voor deze weg, zeker omdat de minister onze burens ook nog eens met fluwelen handschoenen wil aanpakken. Dat is geen opstelling die ik van een minister van milieu zou verwachten.

Maar die opstelling is een stuk verklaarbaarder als je ziet dat niet “onze minister van milieu” verantwoordelijk is voor het BKMW, maar “onze ministers” en daarmee worden ook bedoeld de ministers van LNV en V&W. Zij vertegenwoordigen juist belangen die verantwoordelijk zijn voor de vervuiling van ons oppervlaktewater. De SP-fractie vindt dat ongewenst. Waarom is de minister van milieu daarmee akkoord gegaan?

Volgens het BKMW is er pas sprake van een overschrijding als meer dan een week per jaar niet aan de norm voldaan wordt. Wat betekent dit voor de ecologische kwaliteit van de wateren? Hoeveel vissen hebben al het loodje gelegd als de toxische of thermische normen gedurende zes dagen achtereen overschreden worden? En is er nog een grens aan de overschrijding in deze periode? Nu er niet meer gesaldeerd mag worden is de vraag wat er gaat gebeuren als normen 2015 niet gehaald worden. Dat wordt dus waarschijnlijk beroep op de uitzonderingsbepaling. Of vergis ik mij?

In uitzonderlijk warme en droge jaren kan op grond van artikel 4.6 van de KRW ook beroep worden gedaan op uitzonderlijke omstandigheden, schrijft de minister. Wat is de definitie van “uitzonderlijk warm en droog”: eens in de honderd jaar, de vijftig jaar, of in de vijf jaar? De minister heeft de heer De Mos onlangs nog uitgelegd dat 9 van de 10 jaren van het afgelopen decennium behoren tot de warmste van de afgelopen 100 jaar, dus zo uitzonderlijk zijn die warme en droge jaren niet meer.

Voorzitter, ik sluit af met de verhouding met onze buurlanden. De SP is voorstander van constructieve samenwerking, maar tegelijkertijd moeten we niet de kachel met ons laten aanmaken. Als in Duitsland op grond van dezelfde KRW als hier de temperatuurnormen hoger zijn zit er iets goed fout. Dan moet de minister niet stellen dat het “... niet aan haar is om een oordeel te vellen over de wijze van implementatie van de KRW door Duitsland.” Ze moet dan eisen dat er niet met twee maten gemeten wordt. Hetzelfde geldt voor creatieve meet- en berekenmethoden die het gemakkelijker maken om vuile werkelijkheid te laten voldoen aan de schone normen.

